

Sygn. akt: WO 6/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2014 r.

Sąd Najwyższy – Izba Wojskowa w składzie:

Przewodniczący: Prezes SN Janusz Godyń (sprawozdawca)

SSN Marian Buliński

SSN Andrzej Tomczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 28 października 2014 r. wniosku adw. Z. P. o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w sprawie o wznowienie postępowania o odszkodowanie za niesłuszne skazanie T. Z., zakończonej prawomocnym postanowieniem Sądu [...] Okręgu Wojskowego w W. z dnia 1 lutego 1995 r. (Żo. Un. [...]),

p o s t a n o w i ł:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. Z. K. P. - Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 442 zł 80 gr (czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy), w tym 23 % podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii o braku podstaw wniosku o wznowienie postępowania, w sprawie o odszkodowanie za niesłuszne skazanie T. Z. (Żo. Un. [...]).

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 1 września 2014 r. Prezes Izby Wojskowej Sądu Najwyższego wyznaczył adw. Z. K. P. pełnomocnikiem z urzędu wnioskodawczyni G. M. S. w postępowaniu wznowieniowym dot. sprawy T. Z., zakończonej

prawomocnym postanowieniem Sądu [...] Okręgu Wojskowego w W. z dnia 1 lutego 1995 r. (Żo. Un. [...]).

Wyznaczony pełnomocnik z urzędu dnia 3 października 2014 r. powiadomił Sąd Najwyższy, że po zapoznaniu się z treścią wniosku, złożonego przez G. M. S. oraz z aktami Sądu [...]OW w W. (Żo. Un. [...]) i aktami historycznymi b. Wojskowego Sądu Rejonowego w R. (Sr. [...]), stwierdził brak ustawowych podstaw do wznowienia zakończonego prawomocnym postanowieniem postępowania o odszkodowanie za niesłuszne skazanie T. Z. (Żo. Un. [...]) i jednocześnie wniósł o zasądzenie na jego rzecz należności za nieopłaconą działalność z urzędu na rzecz wnioskodawczynie G. M. S..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W związku z podjęciem przez pełnomocnika w niniejszej sprawie czynności, o których mowa w art. 84 § 3 k.p.k., złożony przez niego wniosek należy uznać za zasadny. Wysokość zasądzonej kwoty Sąd Najwyższy ustalił zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o advokaturze (Dz.U. z 2014 r. poz. 635) oraz na podstawie § 14 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 461).

aw